

dr hab. Teresa Wejner-Jaworska

Polskie Towarzystwo Diagnostyki Edukacyjnej

Jak radzą sobie w życiu osoby dorosłe z dysleksją?

Projekt badawczy miał na celu poznanie, w jaki sposób w retrospektywnej narracji osób dorosłych ujawnia się doświadczenie z przeszłości, jak również sposoby radzenia sobie z tymi trudnościami.

Badania – wywiady narracyjne były przeprowadzone z 34 dorosłymi osobami z dysleksją będącymi w wieku od 20 do 68 lat.

Na czym można z naukowego punktu osadzić przekonanie, że osoby z dysleksją są w stanie dobrze funkcjonować w dorosłym życiu mimo istniejącego zaburzenia?

Na podstawie narracji uczestników badań i tworzonych przez nich obrazów życia z dysleksją zgromadzony materiał, poprzez jego segmentacje i interpretację, skorelował się z teoriami:

- Założenia psychologii pozytywnej Marka Seligmana
- Teoria pola (*Force-Field Theory* - FFT) Kurta Lewina
- Teoria zachowania zasobów osobistych (*Conservation of Resources Theory* – COR) Stevana E. Hobfolla
- Koncepcja zasobów odpornościowych zawierająca się w teorii salutogenicznej Arona Antonovsky'ego.

Życie w towarzystwie dysleksji to:

- problemy w życiu codziennym
- kompensacja trudności
- strategie zachowań
- uzdolnienia i mocne strony.

W kontekście zebranych na tym polu doświadczeń problemy z dysleksją, jak również jej skutki, są ważne, jednak wcale nie muszą zdominować obrazu siebie.